

Przyszła nagle ...

Przyszła nagle

Dopiero co się obudziłem i tęskniłem jeszcze do snu tamtego

Próbując dopowiedzieć sobie koniec, którego nie zdążyłem wysnić

Drżałem z zimna, bo tak to jest gdy wyjdzie się za wcześnie z łóżka

Przyszła nagle

Znalazła mnie w kolejce do mądrych tego świata

I choć zakłepałem sobie miejsce, wrócić nie pozwoliła

Nie chciałem jej, bo tak to jest gdy tracisz coś i odzyskujesz

Przyszła nagle

I choć cieplej się zrobiło

Myslałem, że to resztki snu tamtego grzeją mnie.

A ona, Miłość, stała z boku i patrzyła z uśmiechem cierpliwym

Jak kaprysę.

Artur Kędzierski

Pieczone buraki

(Mojej Babci)

*Babcia piekła mi buraki na kuchni z czarnymi fajerkami.
Ogień wesoło buzował,
ona sypała cukier
do wydrążonego łyżeczką dołka
i tworzył się pyszny bordowy syrop, a mnie ciągle było go mało.
Razem z wybieranym łyżeczką sokiem zjadałem kawałki buraka,
a potem już resztę upieczonego,
pachnącego słodkością,
naszymi rozgrzаныmi oczami i uśmiechniętymi zmarszczkami babci.*

W kłępsydrze czasu przesywał się okrutny piasek,

*Cisza naznaczona zeschniętym liściem, bujną chryzantemą,
smutkiem.*

Patrzę na wyryte w kamieniu nazwisko

i oczy mam szkliste.

Jak to dobrze,

że w swojej dziecięcej paplaninie

zdażyłem ci wiele razy powiedzieć,

że Cię kocham babciu.

Maciej Henryk Modzelewski

W zadumie ...

W zadumie

wrzosy przekwitły

wtopione w jesienne liście

zapach świec unosi wspomnienia

Jesteś w świetlikach które zasnęły w pacierzu

nietknięte budzą się pod powiekami

świt rozjaśnia słowa które zostawiłaś mi na drodze

rzeczy opłotła pajęczna sieć

każdy szczegół boli

jak rana po nożu

Bóg nie fantazjuje gdy prowadzi przez życie

mówi do nas ustami miłości

jestem włóczęgą bez wskazówek

Bogusława Chwierut

Z tobą

Wiatr zawiał gniewnie
i rozproszył chmury,
sypnęło słońce
pożłotą na ziemię.

Musnęło, zgodnie
z porządkiem natury,
zieleni nieśmiała,
która w pąkach drzemie

Ciszą rzeźbiona
smukła postać twoja
mży drganiem światła
pod moją powieką.

Brzoźce podobna,
jakby pewna tego,
że się obraży
w pamięć przyobleką.

Jesteś tak blisko
to ulotne chwile.

Jesteś, więc tylko
o jedno cię proszę:

bądź ciepła tchnieniem,
bądź w słonecznym pyłe,
w gałązkach wiotkich
i wszędzie po trosze.

Choć czas ucieka,
chociaż chwile bledną,
i chociaż mija
szczęśliwa godzina

chwytam okruchy
jak ptactwo zgłodniałe,
wszystko mnie cieszy
nawet dym z kominą.

Elżbieta Szeptyńska

Może jutro...

Może jutro, a może pojutrze
Może kiedyś tam w odległym wieku
Znajdę czas żeby wreszcie cię spotkać
Mój najdroższy i bliski człowieku

Może znajdę w ferworze mych zadań
Najważniejszych z całotkącego świata
Małą chwilę by milczeć wraz z tobą
Albo wspomnieć przeszłe dawno lata

Może kiedyś o sennej godzinie
Zamiast troską codzienną się trudzić
Moje kroki skieruję do ciebie
I do innych spragnionych mnie ludzi

Może wręcz sobie dam przyzwolenie
By się życiem razem z tobą cieszyć
Wszak oboje wciąż na to czekamy
Tylko wiem że się muszę pospieszyć

Bo wraz z czasem odchodzą cichutką
Cenne chwile bezmyślnie tracone

Nasze plany utkane z pragnienia
Odfruwają w nieznaną nam stronę
Więc gdy wreszcie odnajdę już moment
I w szaleństwie pędu coś mnie wstrzyma

Nie chcę zdziwić się jak to się stało
Że mi z wiosny zrobiła się zima

A puch mroźny choć lekki jak pierze
Gasi oddech co był jak marzenie
I wciąż puściej się robi dokoła
Gdzieś na życia naszego arenie

I choć drzwi nadal dużo wokół
Wiele z nich już z wieczności plombami
Nie otworzysz ich głośnym krzykiem
Cicha prośbą ani nawet łzami

Toteż czasem aż lęk mnie ogarnia
Aby czas który wszystko nam zmienia
Nie zostawił mnie na pustym placu
Z pękiem kłuczy - wyrzutem sumienia

Magdalena Rowicka

Śpieszmy się kochać...

*Śpieszmy się kochać nasze wolności
I czerpać z nich mrowie radości.
Śpieszmy się, bo mamy mało czasu,
Zabiorą nam zaraz wszystko od razu.*

*Tworzy się isticie niebezpieczny plan,
By zakończyć śpiew i zatrzymać tan.
Za pomocą prawniczych sztuczek,
Takich jak w ustawie ukryty kruczek,*

*Śpieszmy się kochać nasze wolności
I czerpać z nich mrowie radości.
Śpieszmy się, bo mamy mało czasu,
Zabiorą nam zaraz wszystko od razu.*

*W telewizji ładna pani
Co dzień rzesze widzów mami.
Jej orężem lęk i strach,
Tak wygląda dziś ten fach.*

*Śpieszmy się kochać nasze wolności
I czerpać z nich mrowie radości.
Śpieszmy się, bo mamy mało czasu,
Zabiorą nam zaraz wszystko od razu.*

*Dziś nie pójdziesz na seans do kina.
Powiedzą, że fala to twoja wina.
Jutro nie wejdiesz do restauracji,
Odmówią ci jakiegokolwiek racji.*

*Śpieszmy się kochać nasze wolności
I czerpać z nich mrowie radości.
Śpieszmy się, bo mamy mało czasu,
Zabiorą nam zaraz wszystko od razu.*

*Wirus zmutował wprost do terroru,
Ostrego tłamszenia wszelkiego oporu.
Jeśli złamiesz dowolne wytyczne
Czekają cię restrykcje liczne.*

*Dlatego śpieszmy się kochać wolności
I czerpać z nich mrowie radości.
Śpieszmy się, bo mamy mało czasu,
Zabiorą nam zaraz wszystko od razu.*

Piotr Osiecki

Gdyby księżyc był serem

*Gdyby księżyc był serem,
było by znacznie ciekawiej.
Całowanie się w blasku księżycyca
jest cliché. Tak szybko się nudzi.
A gdyby tak zjeść księżyc
o smaku wszystkich serów świata?
Całujesz mnie czule w nos,
gdy tak fantazjuję od rzeczy
i śmiejemy się kolejny rok –
jak głupi do sera.
Nasze uczucie tak jak on pożywne –
nie potrzeba nam mdłych
czekoladowych serduszek,
Mamy swój własny świat –
żyjemy na serowym księżycu
(takim, co nie oślepi blaskiem)
i całujemy się nad deską serów.*

Aleksandra Paprota

Rudy diabeł i ja

Wiatr jesienny dmie w nozdrza i w płuca

Siedzę piękna od smutku jak Safo

Rudy diabeł subtelnie podrzuca

Plik leciutko zawianych metafor

Gdzieś się skrzypką cygańską rozpłacze

Las zaszumi gwiazdzistym wieczorem

Jest tak samo, a przecież inaczej...

Rudy diable! Nut twoich nie biorę

Wolę jasną i mądrą iść drogą

Niż się rzucać w rozpachy orkany!

W złocie liści zanurzył bies ogon

I rzekł – Ja... byłem też zakochany...

Iza Galicka

Niepokój

*Trzeba się spieszyć z kochaniem
i nie odkładać na potem,
kto wie co się jutro stanie
czy świat nie runie z łoskotem.
Otworzyć oczy i drzwi,
nie rzucać pod nogi kłód,
rozniecić, co w sercu się tli
bo w gąszczu dotkliwszy jest chłód.
Opuścić to miejsce i czas
gdzie Góry Zamiarów leżą
i nie zmarnować szans
i być Franciszkiem dla zwierząt.*

Izabella Tryc

Jedna melodia

*Oddychać tym, co jeszcze niespisane,
Układać wiersz o czwartej nad ranem.*

*Szeptać tak, że burza słów nie uciszy.
Spójrzeć i czytać. Choć się nie słyszy.*

*Spacerować jak gdyby czasu nie było.
Kochać. Jak w poezji. To się nie śniło.*

Agnieszka Zalewska

„ŚPIESZMY SIĘ KOCHAĆ ...”

*Jak jesienny liść,
gdy z drzewa opadając
zawiruje,*

*jest podobny los człowieka,
gdy umiera
i żałuje.*

*Że tak często i pochopnie
lekceważył ważne chwile,
że marnował to co piękne
i uludą żył przez chwile.*

*Tak jak liść
co spada z drzewa,
w mig przemija ludzkie życie.*

*Zatem śpiesz się
i pamiętaj;*

*KOCHAJ ZAWSZE,
NIE OD ŚWIĘTA.*

Krzysztof Lachowicz

Żonie

Życie filmem bywa nazywane

Może być krótkie i kończyć się lichem

Więc nie warto się wzbraniać

Lecz stale szeptać cicho

Kocham Cię

Gdy dzień jest świąteczny

I w szarej codzienności

Gdy smutek spać nie pozwala

I gdy radość zagości

Kocham Cię

Bo jesteś

Jeśli nawet nie w tej chwili

To jesteś

Jeśli objąć Cię teraz nie mogę

Wiem, że jesteś

Gdy nie jestem dla Ciebie miły

Nie odchodzisz

Gdy nie raz w życiu czuję trwogę

Czurwasz

I bądź już zawsze blisko

Po prostu kochaj mnie – to wszystko

Grzegorz Guzek

Śpieszmy się kochać ...

*za późno nie spostrzegłam nawet
kiedy przyszło to*

za późno

*odkładałam na jutro
na po obiedzie
odkładałam jak będzie więcej czasu
jak skończę swoją robotę*

*i byłam zaskoczona
kiedy okazało się że jest*

za późno

*Stałam jak wrosnięta
w zimną posadzkę korytarza*

niech się pani odsunie

*nie mogłam się ruszyć
patrzyłam na wychudzone dłonie
leżące wzdłuż ciała na noszach
pod cienką skórą widać było
granatowe żyły
jakby mapa całego życia*

*tyle dawały mi kiedyś ciepła
zawsze chroniły
a teraz było już*

za późno

*chciałam podbiec
zatrzymać je i całować
podziękować za wszystko*

*ale stałam odrętwiała
z pobladłą twarzą i łzami
które zdławione boleśnie
rozrywały moje wnętrze*

no niech się pani odsunie

*nie mogłam się poruszyć
jak by to ze mnie życie uchodziło
zimne czoło i dławienie w gardle
którego nie mogłam
z siebie wyrzucić*

*teraz
na wszystko było już*

Anna Kulesz

Doczesna wędrówka ...

Doczesna wędrówka

zaznaczona za plecami

krzyżami tych co odeszli

za wcześnie dla żyjących

bez słów bądź z krzykiem ostatnim

drewniane żeliwne marmurowe

wykrzykniki i

znaki zapytania

nieme upomnienia

za niedosyt rozmów

i okazywanie czułości...

nie ma rozgrzeszenia

za brak czasu

Henryk Ditchen

ZACHĘTA

*Przestań świat mierzyć łokciami,
nie rozpychaj się dziko na prawo
i lewo, nie tocz się przez życie
jak z lawiną bezduszny kamień,
raczej skup się na odkrywaniu,
co masz pod stopami,
pokochaj źdźbło trawy kruche,
ucałuj bławatką płatek,
pogładź brzozowy listek,
nie trać czasu, spiesz się kochać,
każda chwila jest droga,
nie może mamona i władza
zmysły twoje rozsadzać,
jeżeli gryziesz, to tylko owoc,
jeżeli kopiesz, to w ogródku,
jeżeli plujesz, to jedynie
przy myciu zębów,
nie trzeba wielkiego męstwa,
śpiewaj zamiast przekleństwa,
nie musisz zaraz ścisnąć
wszystkich w ramionach
od mrówki do słońca,
ale bądź czarodziejem,
gniew na uśmiech zamieniaj,*

*zawsze miej nadzieję
i dąż do porozumienia,
nie musisz serca z piersi
wyrwać, wystarczy,
że druga osoba będzie
przy tobie szczęśliwa,
spiesz się z kochaniem,
dużych i małych na świecie
darz szczerym uczuciem,
miłość niczym wino
w puchary rozlewaj,
aż się serce jak skowronek
pod niebo rozśpiewa,
spiesz się kochać,
nie trać ani jednej chwili,
bacz, żeby cię inni
nie wyprzedzili!*

Tadeusz Charmuszkę

"Śpieszmy się kochać ..."

Czymże jest miłość?

Jak to jest, umieć kochać?

*Jak dorastający syn,
snując plany własnych dokonań,
oddalając się
za każdym razem..*

*Wysyłając już nieznaczące wieści,
aż zupełnie,
nie ścisnął tego w kąt.*

*Czy, życie może wprowadzić nas w osłupienie..
w najmniej oczekiwanym momencie?*

*Matką nieprędko oswajając tą codzienność,
przekonując samą siebie,
jaką w tym przyczyna.*

*Choć, co dnia,
czuła serce, jak nieoczekiwane
pchniecie nożem,
z chwilą, gdy wieść o ślubinach syna otrzymała,
nieproszoną została.*

Bo syn odwiecznie,

przy niej płonął wstydem.

*Zaczynając nowe życie,
Idąc krętą drogą,
Zniekształcając prawdę,
Że matkę nie ma przed laty.*

*Dusza zadrżała od płaczu,
a serce zalało się krwią,
gdy los rozsądził ich rozdzielić,
by zderzyć mu zasłonę z oczu,
i rozproszyc złudzenia,
zostawić ślad, zadać pytanie,
ile dla siebie znaczyli.*

*nie wcześniej, teraz bezwzględny brak,
całkowita nieobecność,
spotęgowała piętno,
niż kiedykolwiek przedtem.*

*..niełatwo kochać dziś,
jednak na odległość.*

Karolina Kławińska

Nadzieja

*Nie widziałam jesieni róży
tego roku niepokój,
gdy w zamięcie i znoju
trudziły się wojny, choroby.*

*Wiatr pędził szalony
po przestrzeni złamanego lasu,
kamienie zrzucano hałasu
na ludzkje, walczące głosy.*

*Deszczu zgnębnego bije
rozproszone w niepokój serce.*

*Gdy się w słońcu obudzę
i łąki zakwitną kolorowe,
ptaki zaśpiewają majowe,
pośpiech miłości zobaczę.*

Miriam Mazurkiewicz

„Mam przeczucie”

*Mam przeczucie, że zmienisz moje życie,
Zagłuszysz wieczorne do księżycy wycie,
Napełnisz optymizmem serce moje,
Obronisz mnie przed wszystkim, czego się boję.*

*Mam przeczucie, że poznam szczęścia smak,
Nie powiem więcej, że czegoś mi brak,
Obdarzysz mnie uśmiechem promiennym
Przyjaciół i kochanek – dwa w jednym!*

*Jestem nadzieją przepełniona,
Mogę rzucić się w Twoje ramiona!
Może wyjdzie nam coś z tego.
Mam przeczucie, lecz nie pytaj dlaczego...*

Anna Korczak-Zarazik

ŚPIESZMY SIĘ...

*Śpieszmy się, lecz nie biegnijmy, by bliźniego zauważyć,
by za jego dobro w życiu należycie móc zapłacić.
Niechaj słowa „później”, „zaraz” z naszej mowy znikną w ciszy,
życie minie bezpowrotnie i nikt kocham nie usłyszy.*

*Może jutro, myślisz często, ale jutra może nie być,
pozostanie krzesło puste, buty, czapka, grzebień, zeszyt.
W przedpokoju stoi jeszcze parasolką zapłakana,
bo od wczoraj nie obeschła, chociaż słońce lśni od rana.*

*W telefonie głos już zamilkł, nie odpowie na twe słowa,
a ty chciałeś dziś powiedzieć, że tak bardzo sercem kochasz.
Nie zdążyłeś, choć myślałeś, jutro, potem, wkrótce, zaraz,
w zabieganiu, pogubieniu, śmierć swój pocałunek dała.*

*Teraz w sercu żal i smutek, nie śpieszyłeś się, by kochać,
by powiedzieć słowa czułe, gdy ktoś czekał, gorzko szlochał.
Gdy samotnie patrzył w okno, wypatrując cię z daleką,
a ty sobie tłumaczyłeś, że czas jeszcze, że poczeka.*

*W życiu tylko jeden pośpiech dla każdego jest wskazany,
bo zbyt szybko czas ucieka, niech nie będzie zapomnianych.
Więc się pośpiesz kochać ludzi, nim odejdą w jedną stronę,
pozostanie wina w sercu i twe myśli pogubione.*

Bożenna Wojnarska

„Moje śpieszne kochanie”

*Ukłucie miłości
Uczucie lekkości*

*Motylki w brzuszku
Marzenie w małym paluszku*

*I u mnie ta jedna babeczka była
I do mnie przyszła ta jedna chwila*

*Jak dobrze pomarzyć
Jak dobrze że to się jeszcze kiedyś wydarzy*

*Czekam na to cierpliwie i nieustannie
Czekam aż będzie po kwarantannie*

*Przybądź chwilo pełna miłości
Przyjmę cię jak we mnie zagościsz*

*Śliczna i piękna dziewczyno
Śpiewaj mi szczęście Warszawską kraino*

Tomasz Rusak

Pewien jegomość ...

*Pewien jegomość we fraku wybrał się na przechadzkę,
Nagle podeszła do niego kobieta i mówi: ja nie mam nic, a pan nie ubogi...,
Pan był zamożny, ale nie dał monety, bo bardzo był srogi,
Kobieta odeszła, nie zmusi go przecież, by robił jej łaskę,*

*Zobaczył potem pewną staruszkę z ciężkim bagażem,
Nie pomógł jej, nie zatrzymał się nawet,
Bo ważniejsza była dostawa gazet,
Nagle drzewo skończyło swój żywot i przygniotło ich razem,*

*Bóg nawet nie spojrział na pana,
Bo pan nigdy nie widział innego,
Oglądał tylko siebie samego,*

*Miejmy więc oczy i serca otwarte,
Bo jeśli my nic robić dla innych nie będziemy,
To Bóg nie zrobi dla nas i niechybnie zginiemy.*

Marta Szewczyk

Gdziekolwiek jesteś ...

Gdziekolwiek jesteś teraz

Zostałeś z nami na zawsze

I choć tamta godzina

Tak wiele tutaj zmieniła

To nasza miłość do Ciebie

Już nigdy w nas nie zgaśnie

Bo choć minął czas

ona nie minęła

Karolina Nowak

Samo życie.

*Tak już jest życie ułożone-
człowiek się rodzi, żyje, umiera,
lecz jaką kruchą jest istotą
zbyt późno do nas to dociera.*

*Młodość się rządzi swoim prawem,
czas na szaleństwa, tańce, wojaże,
nawet przez moment nie myślimy,
co nam jutrzejszy dzień pokaże.*

*Ci bardziej z nas zapobiegliwi
uczą się pilnie, pracę znajdują,
szukają również swej połówki
i wspólne gniazdko zaraz budują.*

*Piękne mieszkanie, jakiś samochód,
pod sercem nowe życie bije,
radość, idylla, wielką miłość?,
po prostu człowiek wie, że żyje.*

*Lecz bardzo często tak się zdarza,
gdy uniesienie pierwsze mija,
problemy życia codziennego
potrafią dywan szczęścia zwijać.*

*Kłótnie, niesnaski, przykre słowa,
brak cierpliwości, niezrozumienie,
co miało wielką być miłością,
to było zwykłe – zauroczenie.*

*Każdy zajęty swoją pracą
myśli, że racja po jego stronie,
budując co dzień mur niezgody
od pojednania odsuwa dłonie.*

*A na to wszystko patrzą dzieci,
cierpią niewinne ich serduszką,
wszystkie paznokcie obgryzione,
mokra co wieczór od łez poduszką.*

*Cóż jeszcze musi się wydarzyć,
żeby po rozum pójść do głowy,
aby zrozumieć swoje błędy,
rozwiązać w końcu węzeł cierniowy?*

*Trzeba otworzyć swoje serca,
miłość niech wpłynie jak ambrozja,
niech znów zakwitnie kwiat paproci
i precz odejdzie błędów korozja.*

*Bo jeśli tego nie zrobimy,
to usłyszymy głos nad sobą
-trzeba się śpieszyć kochać ludzi,
bo niestety - tak szybko odchodzą.*

Jacek Zajączkowski

„LIST POŻEGNALNY DO MAMUSI”

Rozmawialiśmy czasem

Jak łabędzie nieme

W klepsydrze złocił się piasek

Z niewidocznym skłepieniem

Ile ziarenek spadnie...

Jeszcze...

Pragnęliśmy nad wszystko

Odwrócić bańki klepsydry

Tam gdzie moje dzieciństwo

Znów w objęciach matczynych

Tak minęło to szybko

A dziś z mojej winy...

Dreszcze...

Płomień drży jak w malignie

Wosk zastyga, Twe powieki

Kto dziś Ciebie Mamo dźwignie

Kto przytuli już na wieki

Tak jak ja nie potrafiłem...

Prawie...

W Twoim łóżku dzisiaj leży

Jezus właśnie zdjęty z krzyża

Chciałbym znów Ci tętno zmierzyć

Nie narzekać na ból krzyża

I nie smucić, i nie grzeszyć...

Wcale...

Boże mój, czemuś mnie opuścił

Zabierając z sobą Mamę

Bez niej dom jest tak pusty

Czyście poszli na wyprawę

Na Niebieski szlak wśród turni...

Tęsknię...

Teraz mogę już odpocząć...

Lecz tak bardzo tego nie chcę!

Kto mnie będzie wołał nocą?

Kto jak Ty wypowie – Jędrzej

Skarci gdy podejde bosy...

W pędzie...

Tańczą cienie po całunie

Com go zrobił z prześcieradła

Choć nie cierpisz już, to smutek

Rwie mi się z otchłani gardła

Chciałbym zbudzić Cię całusem

Nikłym...

*Komu zrobię idealną kawę
Lurę taką, żaden szatan
Komu „u Aniołów”¹ kupię strawę
Choć nie Chleb, a coś dla ciała
Czego już nie wytłumaczę...
Nigdy...*

*Wierzyć pragnę żeś na uczcie
Gdzie już rozum nie potrzebny
Tam gdzie Kazik, Czesia, Julek,
Nawet Łukasz znów jest świetny
A po dłoni gładzi czule —
Pierwszy...*

*Uścisk palców na mej dłoni
Który znaczy nic lub wszystko
I gasnący żrenic płomień
Którym widział nad kołyską
A dziś ja nad Twoim łóżem...
Stoję...*

*Czy z niewiedzy, czy z niemocy
Nikt z nas nie rzekł — „Do widzenia”
Ze mnie trysnął potok mowy
Kiedy na przeciwnych brzegach*

Już staliśmy, niewidzący...

Siebie...

List ostatni, bez adresu

Wiersz niechciany, niepotrzebny

Weźmie doręczyciel Jezus

Wprost z Twych ran świeżo zakrzepłych

W przeddzień Twojej golgoty kresu...

Wybacz...

Patrzę w dół, by patrzeć w górę

Milczę, aby wyrzec wszystko

Czym zapełnić taką pustkę

Znaną tylko kiejpskim synom

Jak zasłużyć na Twoją dumę...

Kocham ...

Jędrzej Karpiński

DZIĘKUJEMY

za

UWAGĘ